

احكام و تعاليم فردى - وفا

حضرت بهاء الله

وفا

حضرت بهاء الله:

1 - " زينوا رؤسكم باكيل الامانة والوفاء وقلوبكم برداء التقوى والسكم بالصدق الخالص وهياكلكم بطراز الآداب كل ذلك من سجية الإنسان لو أنتم من المتبصرين يا أهل البهَاء تمسكوا بحبل العبودية لله الحق بها تظهر مقاماتكم وتثبت أسمائكم وترتفع مراتبكم وأذكاركم في لوح حفيظ إياكم أن يمنعكم من على الأرض عن هذا المقام العزيز الرفيع قد وصيناكم بها في أكثر الألواح وفي هذا اللوح الذي لاح من أفقه نير أحكام ربكم المقتدر الحكيم " (كتاب اقدس - بند 120)

2 - " هو الله تعالى شأنه العظمة والاعتدال جميع انبيا واوليا از نزد حق جلّ جلاله مأمور بوده اند که اشجار وجود انسانی را از فرات آداب و دانائی سقايه نمایند تا از کل ظاهر شود آنچه که در ایشان به نفس ایشان من عند الله وديعه گذاشته شده. هر درختی را ثمری مشهود چنانچه مشاهده می شود. شجر بی ثمر لایق نار است و مقصود از آنچه فرموده اند و تعلیم داده اند حفظ مراتب و مقامات عالم انسانی بوده طوبی از برای نفسی که در یوم الهی به اصول الله تمسک جست و از قانون حقیقی انحراف نجست. اثمار سدره وجود امانت و دیانت و صدق و صفا و اعظم از کل بعد از توحید حضرت باری جلّ و عزّ مراعات حقوق والدین است. در جمیع کتب الهی این فقره مذکور و از قلم اعلی مسطور ان انظر ما انزله الرحمن فی الفرقان قوله تعالى "واعبدوا الله ولا تشركوا به شیئاً وبالوالدین احساناً" ملاحظه نمائید احسان به والدین را با توحید مقترن فرموده طوبی لكل عارف حکیم یشهد ویری ویقرء ویعرف ویعمل بما أنزله الله فی کتب القبل وفي هذا اللوح البديع " (رساله سؤال و جواب، 106)

3 - " کن فی النعمة منفقا وفي فقدها شاکرا وفي الحقوق آمینا ... وفي الوعد وفياً "

(لوح عندلیب، آثار قلم اعلی، جلد 2، 159 بدیع)

TABLET

4 - " ینبغی لکلّ واحد منکم أن یرکب شمساً لسماء الوفاء لیظهر منه ما تنشرح به صدور العارفين . إنّ الذی عرف شأن الوفاء وتزین بطرازه إنّهُ من أهل هذا المقام الکریم . یصلّی علیه أهل الملکوت من لدن مقتدر حکیم " . (ص ۲۵۸ اخلاق بهائی)

5 - " إنّ الذی تزین برداء الوفاء بین الأرض والسماء یصلّی علیه الملاء الأعلی والذی نقض العهد یلعنه الملک والملکوت "

(ص ۱۲۴ حیات بهائی)

6 - " إنّ الذین وفوا بعهودهم وعقودهم وندورهم وأدوا أمانات الله وحقوقه إنّهم من أهل الفردوس الأعلی كذلك یشرفهم المظلوم فی سخنه العظیم . طوبی لعباد فازوا ولاماء فزن ولکلّ من تمسک بالمعروف وعمل ما أمر به فی کتاب الله ربّ العالمین "

(ص ۱۴۹ فضائل اخلاق)

7 - " والذی وفی بالوعد إنّهُ امن من الوعد " (ص ۱۲۳ حیات بهائی)

8 - " تمسکوا بحبل الوفاء علی شأن لا تمنعکم همزات الذین کفروا بالله ربّ العالمین " (ص ۱۲۴ حیات بهائی)

9 - " ای بلبل معنوی جز در گلبن معانی جای مگرین و ای هدهد سلیمان عشق جز در سبای جانان وطن مگیر و ای عنقای بقا جز در قاف وفا محلّ میذیر . اینست مکان تو اگر بلا مکان پیر جان بر پری و آهنگ مقام خود رایگان نمائی " .

(قطعه اول کلمات مکنونه)

10 - " بدان که ملکوت وفا را قبل از جبروت اسماء بسططان اراده خلق فرمودیم لهذا وفا عند الله احبّ از کلّ اسم بوده و خواهد بود " . (ص ۱۵۰ فضائل اخلاق)

11 - " وفا شجر مبارکی است اثمارش محبوب و آثارش باقی و دائم . اگر خوب ملاحظه شود اوست قائد جنود حبّ و اوست پیشرو اهل ودّ و راستی " . (ص ۱۵۰ فضائل اخلاق و با تفاوتهای در ص ۱۴۸ ج ۳ امر و خلق و ص ۱۲۴ حیات بهائی)

12 - " حقّ با وفا بوده و وفا را دوست داشته و میدارد " (ص ۱۵۰ فضائل اخلاق)

13 - " حقّ جلّ جلاله وفا را دوست داشته و دارد و اوست طراز هیاکل مخلصین و مقربین و مقدّسین " .

(ص ۱۵۱ فضائل اخلاق)

حضرت عبدالبهاء:

1 - " هو الله ای میر وفا در عالم وجود صفتی بهتر و خوشتر و شیرین تر از وفا نیست این منقبت از اعظم اساس دین الهی است. اگر انسان از جمیع صفات حمیده محروم باشد ولی باین صفت قدسیّه موصوف عاقبت حائز کمالات میگردد و اگر چنانچه حائز جمیع صفات کمالیه باشد و از صفت وفا بی بهره آن کمال به نقص مبدل گردد و آن خیر به شرّ و آن نورانیت بظلمت و آن عزّت بذلت منتهی شود " . (ص ۲۵۸ اخلاق بهائی)

2 - " وفا اول باید بخدا و اوامر و عهد او نمود و بعد به بندگانش " (ص ۱۲۸ ج ۱ بدائع الآثار)

3 - " نفوسی که رائحه محبت جمال مبارک در مشام دارند از هیچ نفعه ای جز رائحه گلشن وفا استنشاق نمایند "

(ص ۱۵۲ فضائل اخلاق)

4 - " الیوم مقرب در گاه کبریاء نفسی است که جام وفا بخشد و اعداء را در عطا مبدول دارد " (ص ۲۰۶ ج ۳ امر و خلق)

5 - " در عالم وجود امری اعظم از وفا نیست که طول مدت سبب فراموشی و اخلال در محبت نشود ملاحظه نمائید در ایران آن نفوس مبارکه چقدر با وفا بودند که در زیر شمشیر جمال مبارک را یاد نمودند و هیچ ستم و بلائی آنها را از وفا منع نکرد. در قربانگاه فریاد یا بهاء الابهی از دل و جان بر آوردند اینست شأن وفا " (ص ۲۰۶ ج ۱ بدائع الآثار)

6 - " بجمیع نوع انسان باید وفا پرور و مهربان بود " (ص ۱۵۲ فضائل اخلاق)

7 - " فی الحقیقه انسان باید به وفا قیام نماید و ثبوت و استقامت نماید علی الخصوص بقرین و همنشین خود و همدم و ندیم خود زیرا حقوق بین این دو قویم و محکم و متین است و انسان آنچه بکوشد از عهده اکمال بر نیاید ولی بقدر امکان قصور نشاید " . (ص ۴۷ حیات بهائی)